

בדעת תהומות נבקעו. רפי
נחוניא אמר, בחכמה בלבד
נבראו כל העולמות כלם, זהו
שכתוב בראשית ברא אלהים,
וראשית היא החכמה, וזה בא
פמו מי שאומר בה"א בראם,
ושלשתם נכללים בו.

משנה, הפתחים נפתחו.
השערים הם שמורים, הנכנס לא
יוצא, והיוצא לא נכנס, לפני
הפתח יש שומרים, עולים לתוכו
גדולים חזקים, תומך אחד עומד
בתוכו, אותו התומך היה נעוץ,
ושלשה גונים היו בו: גון חשוף,
גון לבן, גון ירק. בו עולים ובו
יורדים, הכל משתוקקים להפגס
לתוכו, ואין רשות לכל.

הוא קדם לבריאת העולם, עליו
עומד שלטון אחד שנגזז באלף
עולמות, ממנו נתבקעו כל
חקיקות העולם. אשרי מי
שישגרה בתוכו.

אחריו נמצאים שני אחים
אחוזים זה בזה. אחד מקבל
אורחים, והוא מראה של חיים.
מי שאוכל בשלחנו, עומד תמיד,
ואחד מקבל אורחים ולא מקבל.
הוא מראה של חיים, מראה של
מות. מי שאוכל בשלחנו נופל
ומת. אין לו הצלה, אין שאחז
בירו. אחריו נמצאים אוהבים
המשתוקקים לראות, משתוקקים
לקרב אותם, כלם משבחים
אותם.

עור אחד היה הולך קרב אליהם
לתבע את חלקם. קרב לאותו
מראה של חיים ומראה של מות,
החזיק בו, אחז בגופו, חברו היה
קורא (משליכ, ב) ושמת שפין בלעף
אם בעל נפש אתה. לא הקשיב
ולא הטא אזנו, עד שנפל ומת.
אחר אלו יצא מתוך אחד ונחלק
לארבע, ומכל אחד יצאה חכמה,
מאותו גדול ונכבד שרצו, וכל

העולמות כלם. הדא הוא דכתיב בראשית ברא
אלהים, וראשית היא החכמה. ואתיא כמאן
דאמר בה"א בראם, ושלשתן נכללים בו.

מתניתין, פתחי אתפתחו. תרעי הוו נטירין,
דעייל לא נפיק, ודנפיק לא עייל,
קמי פתחא הוו שגראן, סלקין בגויה רברבין
תקיפין, סמך חד קאים בגויה, ההוא סמך
היה נעוץ, ותלת גוונים הוו ביה. גוון חשוף,
גוון חורא, גוון ירוקא, ביה סלקין, ביה
נחתין, כלא תאיבין למיעל בגויה, ולית
רשותא לכולא.

הוא קדמא לברייתא דעלמא. עליה קאים חד
שלטון, דאגניז באלף עלמין. מגיה
אתבקעו כל גילופי עלמא. זכאה הוא דישרי
בגויה.

בתריה אשתכחו תרין אחין אחידאן דא בדא.
חדא קביל אושפיזין, והוא חיזו
דחיין, מאן דאכיל בפתוריה, קאים תדירא.
וחד הוא קביל אושפיזין ולא קביל, הוא חיזו
דחיין, חיזו דמותא, מאן דאכיל בפתוריה,
נפיל ומית, לית ליה שיזבא, לית דאחיד
בידיה. בתריה אשתכחו רחימין, תאיבין
למחמי, תאיבין למקרב לון, כלא משבחון לון.
חד עויר היה אזיל קריב לגבון, לתבעא
חולקהון. קריב לההוא חיזו דחיין וחיזו
דמותא, אתקיף ביה, אחיד בגופיה, חברא
דיליה היה קרי, (משלי כג ב) ושמת שפין בלעף
אם בעל נפש אתה. לא אצית, ולא ארכין
אודניה, (דף ט ע"ב) עד דנפיל ומית.

בתר אליו, נפק חד מתקא, ואתפליג לארבע.
ומכל חד חכמתא נפיק, מההוא רבא
ויקירא שבועאן. וכל אינון רחמין ותאיבין